

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αί επιτολαιοι τη διακυβερνησι.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Άγορα Κύκκου αριθ. 3Α.

Τιμή εκάστου φύλλου γρ. 2

Γραφειον: Ίδιοιότητος
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΕΝΣΤΕΡΝΙΣΘΩΜΕΝ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΕΙΛΙΚΡΙΝΩΣ

ΤΟ ΥΨΗΛΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ της ειρήνης, όπερ επισήμως έξήλθεν από των χειλέων της Α. Μ. του Αρχιεπισκόπου και του Μακαρ, Προέδρου Κυρηνείας και όπερ έρμηνεύει την καθολικήν επιθυμίαν του Πανελληνίου και της Όρθοδοξίας ολοκλήρου πρέπει να εϋρη ζωηροτάτην ήχω εις τα στήθη παντός Έλληνος Κυπρίου πονούντος την άτυχή ταύτην νήσον. Μεθ' όσου ένθουσιασμού επεκροτήθη ή ιστορική φιλιώσις των δύο Κυπρίων Ίεραρχών εν τώ Αρχιεπ. Μεγάρω μετά της αυτής θέρηης πρέπει να εκδηλωθώσι και δι' έργων τά φιλειρηνικά πάντων αισθήματα. Άποβλέποντες προς την ειρήνην οι πάντες, από του επισημοτάτου πολίτου μέχρι του έσχάτου ιδιώτου, ως προς μέγα και πολύτιμον τη αληθεία αγαθόν πρέπει να παρασκευάσωμεν άγνόν ταύτης ένδιαίτημα και έδραν άμετάθετον την καρδίαν εις τους μυχούς της όποιας δέον νάντηχη πάν ό,τι από των χειλέων εκπορεύεται. Ούτω και μόνον θα πραγματωθώσιν αι αγαθαι ήμων προσδοκίαι περί προαγωγής και ευημερίας της Έλληνικωτάτης ταύτης Νήσου διεκηρύξαμεν εύλόγως την ειρήνευσιν ως την άφετηρίαν άφ' ής θα όρμήσωμεν ήνωμένοι μετ' άκατασχέτου όρμής επί το εύγενές στάδιον της ύψηλης και ιερωτάτης ήμων Θρησκευτικής και Έθνικής αποστολής, αλλά τουτο πρέπει να διαπιστώσωμεν δια γεγονότων άνευ της ελαχίστης αναβολής. Ας μη αφήσωσιν οι πραγματικώς κηδόμενοι του κοινού συμφέροντος να παρέλθη ή ψυχολογική στιγμή της παρούσης περιστάσεως καθ' ήν ή Παγκύπριος ψυχή φλέγεται διαπύρος υπό του πύθου όπως ιδη κλάδους ελαίας καλύπτοντας τα εκ του χρόνιου κομματικού πάθους ήμέτερα δεινά τραύματα. Ιστορικόν παρελθόν ένδοξον της Κύπρ. Έκκλησίας επιβάλλει εις πάντα τά φιλόστοργα αυτής τέκνα άπαρέγκλιτον πορείαν εις ένίκιν φάλαγγα προς επίτευξιν της κοινής σωτηρίας καθ' ής άπαίσιος και όλεθριος ένεφώλευεν μέχρι τουδε εις άδελφικά στήθη πολέμιος, άσβεστος κομματική έμπάθεια και αδιάλλακτος έχθρότης.

Η φωνή του έθνικού και θρησκευτικού καθήκοντος, επιβάλλουσα και σεβαστή, γλυκειά και θελκτική άς ήχη πλέον εις τας άκοάς ήμων και υπό τας ύψηλας αυτής επιταγας και τά ιερά κελύσματα άς διευθύνωμεν προς τά πρόσω το βήμα σώζοντες, και δοξάζοντες την φίλην Πατρίδα. Ίδου άγων, ω Παγκύπριοι, εις όν καλούμεθα άπαντες άνεξαιρέτως αγωνιστάι και εις τούτην έναμιλλωσ άς αποδυθώμεν οι πάντες μετά ζέσεως και προθυμίας. Πρόν τον ρυθμόν τοιούτου παραγγέλματος άς ρυθμίζωμεν οι πάντες το βήμα και κατά τας εκάστοτε περιστάσεις δρώντες ως πολίται φιλοπάτριδες και χριστιανοί εύσεβεις, ειδικεύοντες ήμεις δι' ήμας αυτούς το γενικόν και πολυσύνθετον καθήκον της δημοκρηδούς ένεργείας.

ΖΗΤΩ Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ!

ΚΑΡΔΙΑ του Έλληνικού Παγκυπρίου θα αισθανθή άναμφέβως άσυνήγη δόνησιν και παλμοί ζωηροτάτοι θάντηχίσωσιν εις τους ένδοτάτους αυτής μυχούς επί τη πληροφορία ότι έπηλθε τέλος ή επί δεκατίαν εις μάτην άναμενομένη ειρήνη. Οι κατά την π. έδωμάδα άρμόμενοι Πανιερ. Έπίσκοποι του Άλεξανδρινού Θρόνου, Άγ. Τριπόλεως κ. Θεοφάνης και Λεοντοπόλεως κ. Σωφρόνιος έ γέγοντο άληθεις άγγελοι ειρήνης δια λελογισμένων και επιτηδίων ένεργειών κατορθώσαντες έπως επιφέρωσι την συνδιαλλαγήν μεταξύ των διασταμένων της Κύπρου τέκνων. Επί εξ. ολολήρους ήμέρας διεξήγοντο σύντομοι, συνεννοήσεις μεταξύ των έξεχόντων κληρικών και λαϊκών μελών άμφοτέρων των μεριδων και όήμερο, εύρηκόμεθα εις την εύχάριστον θέαν ζωής αναγγέλωμεν την άδελφικήν ένωσιν ως γεγός.

Οι οπουδαίοτατοι έροι της συνεννοήσεως ήτις έγένετο και γραπτή, εινε οι άναφερόμενοι εν τη τελευταιά συνεννοήσει των δύο Πατριαρχών, της Α. Θ. Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου και της Α. Θ. Μ. του Πατριάρχου Άλεξανδρείας.

Η όριστική και τελεία συνεννοήσις έπηλθε κατά την 2αν πρωινήν ώραν της χθές εν τη Ί. Μονή Κύκκου.

Επί τη έπελθούση ειρήνευσις ό «Κυπρ. Φύλαξ» άπευθυνόμενος προς τον Έλληνα έναν όμνησαντα της Κύπρου καλεί αυτόν έπως έντοτε νιοθή ειλικρινώς το πνεύμα της ειρήνης άποτοκορρίζων πάσαν έναν έχθρότητος κομματικής και συνεργαζόμενος προς το γενικόν συμφέ-

ρον της Έκκλησίας και της Πατρίδος.

Παρατασόμενοι πάντες εις έναιαν φάλαγγα άς χωρήσωμεν επί την μεγάλην λεωφόρον του θρησκευτικού και έθνικού καθήκοντος επί κεφαλής έχοντες τον σεπτών ήμων Ποιμενάρχην κ. Κύριλλον έπαξίως κατέχοντα τον θρόνον του Άποστόλου Βαρνάβα και την ένδοξο έλαχίστου χρονικού διαστήματος καταρτιζομένην τριάδα των ήμετ. Μητροπολιτών.

Τό Έθνος και ή Όρθ. Έκκλησία σύμπασα εύλογούσι την διαλλαγήν ήμων και υπό τας πολύτιμους αυτών εύχάς άναμείτως άς διανύωμεν το στάδιον του όψιτου και άγιωτάτου ήμων προορισμού.

Ούδέν άς ίσχύσῃ έπως άποτρέψη ήμās από τούτου, ούδέν άς μεταβάλῃ, την άκλόνητον ήμων πρόθεσιν έπως ίδωμεν άναστηλούμενον το γόνιτρον της παναρχίας και Άποστολικής ήμων Έκκλησίας. Μέλη ταύτης πιστά και φιλόστοργα ταύτης το συμφέρον άς άνακινώμεν εν τη διανοία καταστολλόντες πάσαν προς άντίθετον διευθύνον ροπήν ένουσημένην υπό ιδιοτελών σκοπών. Ο μέγας της Ίταλλας και έναμιλλος του Όμήρου ποιητής Δάντε διακρύπτει εις το κατ' έξοχην διακριτικόν του ανθρώπου γνώρισμα και το πολύτιμότατον τούτου αγαθόν εις ή έλευθερία της θελήσεως, όθεν ταύτην άς μεριμνώνμεν όπως διατηρώμεν άείποτε άνεπηρέαστον και δρώσαν μόνον υπό τας έμπνεύσεις του άγαθού της Έκκλησίας και Πατρίδος, των όψιτων τούτων της Έλληνος ιδεωδών και επί τούτω άναφωλούμεν:

Ζήτω ή Έλληνική Όρθ. Κυπριακή Έκκλησία!

Ζήτω ό Έλληνικός λαός της Κύπρου!

ΔΟΓΜΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ

Εκφωνηθείς τη έπαιτεί των τριών Ίεραρχών
ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ Π. Γ.
Κ. ΑΘ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ

(Συνέχεια).

Η επιστήμη δηλ. όρελει να καταδείξη ότι τουθ' όπερ ή πίστις άξιοι, τουθ' όπερ ό άνθρωπος ως κόσμον της πίστεως οικοδομεί, εις νοήτον και ουδαμώς προς τον λόγον αντιμάχεται. Η δέ γνώμη φιλοσόφων τινών ότι τις διά μέν της κεφαλής αυτού όρελει να ή έθνικός διά δέ της καρδιάς χριστιανός εις ακατάληπτος, άνεφάρμοστος, διότι τοιαύτην διανοημένην έσωτερικήν καταστασιν του πνεύματος εις δύο αντίθετα έδάρη δέν δύναται ό άνθρωπος έ. έντω επί μακρόν νάνέχηται, άλλ' οι της πίστεως παρτίσεις του ανθρώπου όρελου οι μετα των επιστημονικών αυτού γνώσεων εις συμφωνίαν να άχθώσιν ή δέ προς του ο τοσούτ εις άσυνείδητο έσωτερικήν έργασίαν έμμετος ύπάρχουσα εν τω πνεύματι πνιτός κοινός, έχοντος ανθρώπου. Διά τούτης δέ της τάσεως ουτε το έθος της πίστεως επηρεάζεται ουτε το έθος του ειδέναι προσβάλλεται, έφ όσον το ειδέναι δέν άντιποιείται κατ' αυτού ίδιους αυτού νόμους να κρίνη, έτι ύπερ τούτου αίσθητός κόσμος καί, ή έφόσον ή πίστις δέν επιφέρει ή προδιαγραφή της επιστημονικής έρευνής τα άποτελέσματα αυτής, τα άντικείμενα της πίστεως ύπερ τού λόγου είσιν άλλ' ουχι και ένωτα αυτού ως μη άναφάρμοστοι εις τον της πέρας κόσμον. Αλλά έκείνος εν έντω ζητεί την έόλην και άρμονίαν των της πίστεως παραστάσεων αυτού μετά των γνώσεων του το δέ κατορθούται διά της συστηματικής επεξεργασίας, άρχομένης εκεί, ένθα άπιστευόμενος άρχεται να σκέπτεται επί των άντικειμένων της πίστεως αυτού. Η πίστις διευθύνεται προς τον κόσμον των φαινομένων, οδός ποτε άρα διαθορυβούντα άμοιβαίως αλλά τούναντίον έκάτερον ύποβοηθεί το έτερον άλλ' άνάγκη πάντοτε εν τω καθόλου της άγίας θρησκείας και επιστήμης να γνωρίζωμεν, ότι πίστις και πίστις παραστάσεις ως και πίστις νοήματα διακρίνονται άλλήλων. Η πίστις ως φυσική πράξις ούδέν έτερον εις ή πεποίθησις εις τον θεόν, ως χριστιανική πίστις εις πεποίθησιν εις Χριστόν και εις την άπολυτοτήν αυτού δύναται. Η πίστις δέ αληθής άργός κινείται εν όλω γενική περί του θεού παραστάσει ούτω λογικώς επεξεργασμένης, αλτίνες προκύπτουσιν

εις ισχυρών έντονώσεων ιδιαιτέρων δύναμιν επί της ψυχής έξασκουσιν

Άλλ' επέρχεται εις ή επεξεργασία των γενικών τούτων της πίστεως παραστάσεων, και ούτω προκύπτουσιν άέννοιαί της πίστεως και τέλος σύστημα αύτων. Τούτο είτα καθίσταται άντικείμενον του ειδέναι και κατά λογικούς νόμους οικοδομείται. Άλλ' ή πίστις καθ' έαυτήν εννε πράξις καθαρά της συναισθητικής της ψυχής δυνάμει καθορισμένον το έθος έχουσα όλος διάφορον του έδάφους της λογικής έργασίας. Και διά μέν την πίστιν έσωτερικήν αντίληψις και ισχυρά έντυπώσεις ύπάρχουσι, διά δέ το ειδέναι άποδείξεις και ή πίστις άρχεται εκεί, ένθα έντυπώσεις επεξεργάζονται επί της ψυχής, και φθάνει μέχρι των όρίων έννοιας επεξεργασίας, έθα ή εις των παραστάσεων αύτης άρχεται. Το δέ ειδέναι άρχεται από της αισθητικής αντίληψης και φθάνει μέχρι του σημείου εις δέ άπολήγει ή του αισθητού κόσμου δυνατή αντίληψις. Άλλ' ή την έρχομένην βίαν του τε ήθικού και του λογικού νόμου διά μόνης της πίστεως άνευρίσκον. Ούτω λοιπόν ή πίστις επκρατεί εκεί ένθα πρόκειται περί οικοδομείας έννοιας του κόσμου θεωρίας.

Τούτων ού ως έχοντων άδ και όλος άποπεπληγμένης του όρθου είναι αί καταβολαί αί κατά της θρησκείας και της πίστεως εκπαιδόμενοι. Ουχι καί έξωθεν λογικόν, εις ό άνθρωπος άλλ' ώς άσυνείδητος και ούσιως συνισθητικόν και βουλητικόν, διά και τας έναν του θεωρίας δέν διέπει μόνος ό νοός άλλ' και το συναίσθημα και ή βούλησις. Έκάστη αντίληψις, έκάστη έννοια δέν καταλείπει ήμās ψυχρούς άλλα διαθέτω προς γάρ η λύπη, προς έλπίδα ή φόβος και ή θεωρία δέ του σύμπαντος μετρείται κατά ίδανικά πρότυπα άναποκρινόμενα προς τά μόγια της καρδιάς ήμων συναισθήματα και παχόσε εύρίσκον τα όρια του νοού δια της δυνάμειος της καρδιάς και της βουλήσεως. Ουδείς άρνείται βεβαίως, ότι ή επιστήμη ίνα προς τον εύγενή αύτης προορισμόν άναποκρίνηται όφείλει έλευθέρως τας έναι της τέσερας να έκτελη και την πύξιν αεί προς αθροιστική, προς καθαρώτερα έργασματα να διευθύνη, έα δέ άτελου βλέμματος την αλήθειαν των πραγμάτων καθορ όνειλει ώς περ πλησίον άκρος να τίμη τον άγαθή τον φιλοσοφικών προβλημάτων ώκεανόν πάσης θούλλης και καταγίδος καταφρονούσα. Ένθα δέ ή έλευθερία του πνεύματος έξάσκησις υπό πατρικά δόγματα προκαταλήψεων κωλύεται εκεί ύπάρχει μέν άρισ-

τοκρατία της του πνεύματος, ως εν Κίνα άλλ' έλλείπει ή αύρα της ζωής παντός πνευματικού προϊόντος και ούτως επέρχεται ή σήψις και ό μαρasmus του πνευματικού δένδρου. Η πάσα σοφία εν Κίνα έγκειται εν τη παρά τοις επιγόνους διατηρούση γνώσεων παρχημένων χρόνων άνευ ύποβολής τούτων υπό την βάσανον της λυδίας λίθου. Άλλ' έπείσοφα γεγονότα κατέδειξαν την ύπεροχήν της επιστήμης και οίκτρώς διέφευσαν τας προσδοκίας του τελματώδους Κινεζισμού και κατέδειξαν ότι δέν άρκεί μόνη ή διατήρησις κειμένων άσφαών ή και φευδών γνώσεων άλλ' ή προαγωγή και άπελευθέρωσις αυτών παρέχει τά άπαραγραπτα δικαιώματα του πρωταγωνιστή εν παντί αιώνι του πολιτισμού και της προόδου της άθρωπότητος. Έξ αυτού δέ της ιστορικής παραστάσεως πάσης γνώσεως έξάγεται ή έννοια της έλευθέρως άσκήσεως της επιστήμης ήτις την έύστανον και την άμφιβολίαν έχει ως το ζωτικόν αύτης πνεύμα και ήτις ούδαμώς επηρεάζει τη πίστιν αλλά πολύ μάλλον ή έλευθερία έξάσκησις της έρευνής έρωγός της θρησκείας εις ή άπομακρύνει ταύτης και ή πρόδοσις της επιστημονικής γνώσεως δέ, καταδεικνύει μάταιον και κενόν το θρησκ. συναίσθημα. Διότι ή πίστις έρείδεται επί του άδυνάτου της δια της επιστημονικής έρευνής έκκαλύψεως των τελευτών του είναι ζητημάτων εν την λύσιν όμως ως έπιβαλλομένη άάγκη συναισθανόμεθα.

Τελεία και πλήρης γνώσις των πραγμάτων είς τι άνέφικτον, και όσα μάλλον προς τά πρόσω τις χωρεί εν τώ ειδέναι τοσούτω μάλλον πείθεται περί της άτελείας των έναι γνώσεων. Άλλ' άκριβώς εν τούτω καίται ή ούλη της επιστήμης, εν τώ άτέρμονι σταδίω της πνευματικής όράσεως. Η επιστήμη άντικειμενικώς ύπάρχει εν τώ σύνολω των άκούτων αυτών και ούδός ποτε εν τή πλήρει αυτής καθαριότητι. Ο δέ έθνος, όν έκαστος εις την οικοδομίαν αύτης έσπέρει, όσον μέγας και έν ή, έλαχίστον τμήμα και άτελές μέρος του συνόλου του μεγαλοπρεπούς αετώματος του πνεύματος άποτελεί. Τήν έργασίαν των παρχημένων γενεών διαδέχονται επ' άκειρον μετά νέου σφρίγγους αί επερχόμενοι γενεαί. Εν τούτω δέ καίται ή πρόδος. «Ο άνθρωπος δέν έγεννήθη», λέγει ό ποιητής Goethe, αίνα τά προβλήματα του κόσμου λύση, άλλ' ίνα ξετάσῃ, μόνον που άρχεται το πρόβλημα». Καυχάται τανύ, ή άθρωπότης επί τοις γιγαντώδεσι προς τά πρόσω βήμασι της νεωτέρας επιστήμης, άλλ' όμως εν πολλοίς έπέσθημεν ότι ή λύσις είναι ά-

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΗΜΕΡΑ

δύνατος, δ. i. πρό του σκότους ἐνός igno-
ramus et ignorabimus ἐπισκοπεύ-
θη, ἡ οὐδὲ ποτε ὁ πῦρ ὅτι ἔρηξ. Ἀ-
εἶποτε θὰ διατελώμεν ἐν σκότεινι περὶ τῆς
τελευταίας οὐσίας τῆς ὕλης καὶ τῆς δι-
αίτης; περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κινήσεως,
περὶ τῆς γενέσεως τοῦ συνειδητοῦ ἐκ τοῦ
ἀσυνειδητοῦ. Τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα
μετ' ὁρμῆς. Τὸ ἄνθρωπος ἐφέρεται, ἐπὶ τὴν
κατάκτησιν παντὸς τοῦ βασιλείου τοῦ
ἐπιστητοῦ, ἢ ἐν αὐτῷ τῷ θριβύθῳ
αὐτοῦ ἐπίσχυρ καὶ εἰς ἐπίγνωσην ἐλθῇ
τῆς πραγματικῆς ἐκδόσεως πάσης ἀνθρωπι-
νης σπουδῆς. Καὶ ὁμοίως ὁ ἄνθρωπος ἐ-
γεννήθη φύσει, ἵνα πρὸς τὴν εὐρεσίαν τῆς
ἀληθείας τεύχῃ καὶ τὸ τοῦ Faust. ἀφ-
φείλῃ, ἀφείλῃ καὶ μετὰ κινήσῃ τῆς
ζωῆς σου ἐμφλέγῃ τὴν ψυχὴν ἡμῶν.
Οὐδέποτε παύεται τις ποθῶν, καὶ τὸν
πόθον τούτον μὴ θυγῇ διὰ τῆς ἐπι-
στήμης καὶ πληρώσῃ γνώσιν δι: πρὸς
τὸν μακάριον μυστικισμόν κατέφυγεν.
Ἄλλ' ὅσον παράδοξον καὶ ἀν φαίνεται
τοῦ Lessing ρητόν, εἶνε ὁμοίως ἄλλῃθες.

Ἐξούχηκα, λέγει, διὰ τὸν ἄνθρωπον
εἶνε ὅτι οὐχὶ εἰς πλήρη κατάκτησιν τῆς
ἀληθείας ἀρκεῖται, διότι ἐκλιπόμενος
τοῦ πόθου, τοῦ κέντρου τούτου πρὸς ἀτε-
λεύτητον ἐρευνᾷ τὴν πραγματίαν, ὁ
ἐπιστημονικὸς τῶν ἀνθρώπων βίος θὰ ἦτο
ἀγρυμνός τις, μοιότονος καὶ ἀζήλωτος.
Ἡ ἐπιστήμη λοιπὸν οὐδαμῶς τὸ εἰσὶν
πᾶρας ἔχει, ἀλλ' εἶνε τι οἰονεῖ ἀντικει-
μένη ἐκαστῇ ἀντικειμένη τῶν γνώσε-
ων εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα παραφνημένων
κατ' ἑρμῆς ἐπιγινωσκόμενων γνώσεων.
Οὐδὲν ἄρα περιεχόμενον τῆς γνώσεως
ἐκπληκτικῇ χαρακτὴρ ἀπελύνει ἀληθείας,
ἥτις ἐν τῇ ἐπιστημῇ μόνη μορφεύεται θὰ
ἡδυνάτο τις τὴν πλήρη ἀλήθειαν καὶ
προσεκτικῇ πρὸς κριτικὴν τὴν βασιλί-
κὴν καὶ βαρύνει ἐν κινήσει ἐν ἐκτε-
λεισμένῳ, πρὸς δὲ πάντες σπεύδουσιν,
ἵνα τὸ ἐν αὐτῇ θεσπασθῇ. Καὶ ὁ μὲν
κατόρθος διὰ τινος τοῦ κινήσῃ ῥωγμῆς
μὴν τινὰ ὄψιν ἐν τῇ, ὁ δὲ ἄλλος, καὶ
οὕτω ἕκαστος ὁρᾷ τι, ἀλλ' οὐχὶ τὸ δ-
λον. Οἱ ἐπιγινωσκόμενοι διαλογίζονται ἐπὶ
μαλὴν τὸς τοῦ κινήσῃ ῥωγμῆς καὶ
τῷ ἐκτελεισμένῳ ἀντικειμένῳ σαφει-
τέραν μὲν, ἀλλ' οὐχὶ πλήρη ἔννοιαν
λαμβάνουσιν. Ὑπάρχουσι καὶ οἱ ἐκ
τῶν οὐχόντων τῶν ἄλλων τρεφόμενοι.
Οὗτοι δὲ εἰσὶν ἀκριβῶς ἐκείνοι, οἵτινες
ἀφελῶς πιστεύσαντες εἰς τοὺς λέγοντας
δὲ τὸ πᾶν ἐθέσαντο, ἐπιπολεῖ τῶν
πράγματων ἀντιλαμβάνονται περὶ τῶν
ὑπάρχοντων ζητημάτων ἀπορρίπτουσι μετὰ
τοσαύτης βεβαιότητος, ὡς εἰ παρ' αὐτοῦ
τοῦ Θεοῦ τοὺς κώδικας τῶν οὐρανῶν ἁ-
ληθεῖων ἐκλήρονόμησαν. Οἱ ταλαίπωροι
οὗτοι εἰσι παμπληθεῖς καὶ ἰδίᾳ οἱ τῷ
συμῷ ἀκολουθοῦντες, οἵτινες οὐδὲ τὸν
κοινοῦ πῶς τῶν σχολικῶν ἐδωλίων
ἀποτινέμεντες ἀπ' ἐαυτῶν ποικίλα τε
ἄλλα ἀκαλοῦσάντων καὶ ὡς ἀπὸ τριπό-
δος μετὰ τινος χλεύης περὶ τοῦ υπερτά-
του ὄντος καὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας δογ-
μάτων ἀπορρίπτουσι, ὁμοίως ὥστε τὰ
ἀρρησιεύθη μετὰ κινήσεως εὐθύς καὶ ἀρ-
έμενα ἐν τινι προπαγανδιστικῇ σχολῇ ξενό-
γλωσσα λεξιθεῖα καὶ βαρβαρισμοὶ ἐπι-
λαμβάνονται τῆς ἐαυτῶν μητρικῆς.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΑΔΕΞΙΣ
ΕΝ Τῇ "ΑΓΑΠῇ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,
ΥΠΟ Ν. Π. ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ

(συνέχεια)

Γ'. Τέλος ἀναπτύσσονται αἱ νόσοι
ὁπὸ αἰτίων ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερι-
κῶν. Τούτο συμβαίνει εἰς τὰς πλεί-
στας τῶν περιπτώσεων, ἥτοι ἐπὶ δὴ
ἡ νοσογόνος αἰτία, ἀλλ' ἀναπτύσσεται
ἡ ἀσθένεια διότι πταίει ἡ φυσιολο-
γικὴ κατάσταση τοῦ ὁργανισμοῦ,
δοτικὴ εἶναι εὐπρόσβλητος ὑπὸ τῆς
νόσου θὰ ἀναφέρω πρὸς ἡμᾶς ὡς
παράδειγμα τὴν φυματίωσιν (κοινῶς
φθισιν). Εἶναι βέβαιον δι: ἡ ἀθλία
αὕτη νόσος ἀναπτύσσεται ὑπὸ ἐλδι-
κοῦ μικροβίου, ἀλλ' εἶνε ἐπίσης γνω-
στὸν δι: πολλοὶ ἀν καὶ ὑφίστανται
τὴν ἐπίδρασιν τῶν μικροβίων ἀν καὶ
φίλοντες οὐκ αὐτὰ ταῦτα τὰ μικρο-
βία ἐντὸς τῶν πνευμόνων αὐτῶν δὲν
εἶναι παντάπασιν φθισικοί, παρουσι-
άζοντες πάντα τὰ φαινόμενα πλη-
ρους ὑγείας. Πῶς τοῦτο;

Ἀν δὲ ἄνθρωπος, ἥτοι τὰ μικρόβια, εἶναι
ἐπικίνδυνος, ἐπιμόνος, φοβερός, ἔχει ἀφ'
ἐξέφω τὸ σῶμά μας τὰ φρούρια τοῦ
ἔχει τὴν ἀμυντικὴν του δύναμιν δι: ἡς
προφυλάσσει ἐαυτὸν ἐκ τῶν λυσσομένων
τῶν ἐχθρῶν ἐφθόρων. Ἡ ἀμυντικὴ
αὕτη δύναμις ἐμπεριέχεται ἐντὸς τοῦ
αἵματος ἡμῶν ὑπὸ μορφήν μικρῶν
σωματίων κατεχόντων δύναμιν μικρο-
βιοκτονῶν τῶν κοινῶς λεγομένων
φαγοκυττάρων. Εἶνε ταῦτα οἱ δ-

περασπισταί, οἱ πρόσκοποι τοῦ σώ-
ματος ἡμῶν, εἶνε τὰ πρῶτα ἄντικα-
τὰ τὴν εἰσόδον τῶν μικροβίων ἀντε-
πεξέχοντες καὶ αὐτῶν καὶ συνάπτου-
σι πρὸς αὐτὰ ἀγῶνα δαιμόνιον καθ' ὃν
ἀν μὲν νικῶσιν τὰ φαγοκύτταρα ἡ
ὑγεία ἡμῶν ἐξασφαλίζεται ὁ ἐχθρὸς
ἥτοι τὰ μικρόβια καταστρέφονται
καὶ ἡ περιουκλούμενα ὑπὸ ἀδυνα-
μίας περιβιλλόμενα ἥτοι ὑπὸ ἀδύ-
των ἀσθενῶν ὁ θῆσκουν. Ἐξ αὐτί-
ας ἡ ἐκδιώκονται ἀνίσχυρα καὶ ἡ
κρά ἐκ τῶν ὁργανισμῶν ἡμῶν. Τὸ
γεγονὸς τοῦτο μαρτυρεῖται διὰ τῆς
μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν νε-
κροτομιῶν. Ἐπὶ πλείστον νεκροτομι-
ῶν τὰς ὁπλῆς εἰς ἐξετάσει μὴ εἶναι
αὐτοὶ εἰς τὸν ἀλλαν εἰδομεν ἐκτελε-
σθεῖσας εἰδομεν τὰ μικρόβια τῆς φθί-
σεως περιβεβλημένα ὑπὸ στρώματος
δοσοκτόνου ἐντὸς τῶν πνευμόνων
ἐν καταστάσει πάντῃ ἀνικατῇ ὅπως
βλῆσθαι τὸ σῶμα ἡμῶν. Εἶνε ταῦτα
τὰ κατατροπωθέντα καὶ ἀχρηστὰ κα-
ταστάνα μικροβία ὑπὸ τῶν φαγοκυ-
ττάρων τοῦ σώματος ἡμῶν. Καὶ ἐν
τούτοις τὰ σῶματα ταῦτα ἀν καὶ ὁ
φιλοξένοισιν τὰ μικρόβια τῆς φθίσεως
ἐν εἰσὶν οὐδέποτε ἐξεδιήλθον κλι-
νικὰ συμπτώματα τῆς νόσου ταύτης,
καὶ ἀπέθανον ἐκ πάσης ἄλλης νόσου
καὶ οὐχὶ ἐκ φθίσεως.

Ἀν τοὐναντίον τὰ φαγοκύτταρα τοῦ
σώματος ἡμῶν δὲν ἔχουν τὴν ἀναγ-
καίαν δύναμιν ὅπως ἀντικαταστήσῃ
τῶν μικροβίων, ἀν δηλ. τὸ σῶμα ἡ-
μῶν εἶναι καταβληθέν καὶ ἀπὸ τῶν
ἐξηνητημένων ὑπὸ διαφόρων κατα-
χρήσεων τότε τὰ μικρόβια καταναί-
σι τὰ φαγοκύτταρα ἡμῶν ἥτοι τὴν ἀ-
μυντικὴν ἡμῶν σιγαίαν καὶ ἐισχω-
ροῦντα ἐντὸς τοῦ σώματος ἐπιφύε-
σι βλάβας τοιαύτας αἵτινες προξενοῦσι
τέλος καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον.

Τούτῳ κυρίως συμβαίνει ἐπὶ πολ-
λῶν νοσημάτων καὶ ἐπὶ τῆς πνευμο-
νίας. Εἶναι βέβαιον δι: ἡ πνευμονία
ὁφείλεται εἰς εἰδικὸν μικροβίον τὸν
πνευμονόκοκκον, ἀλλὰ τὸ μικροβίον
τοῦτο ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα μικρόβια
εὐρίσκονται ἐντὸς τοῦ στόματος ὑγιᾶν
ἐντελῶς ἀνθρώπων ὅπου ὁμοίως ζῶσιν
εἰς ἔδαφος ἐχθρὸν καὶ ὅπου οὐδὲμὴν
ἔχουσι βλαβερὰν ἐνέργειαν, διότι
αἱ λειτουργίαι τοῦ σώματος τελοῦνται
κανονικῶς διότι τὸ σῶμα ὡς εἴπο-
μεν κέκτεται τὴν ἀμυντικὴν αὐτοῦ
δύναμιν. Ἀν ὁμοίως τὸ σῶμα ἡμῶν
ἐξασθενήσῃ ἀν τοῦτέστι τὰ φαγοκύ-
τταρα χάσῃ τὴν μικροβιοκτονίαν αὐ-
τῶν ἐνέργειαν διὰ διαφόρων ἐξαι-
τητικῶν μέσων ἔξ ὧν ἀναφύει τὴν
ἀναιμίαν, τὴν μέθην, τὴν ψύξιν τότε
ὁ ἐχθρὸς ἐγγεῖται θραύσει τὴν κεφα-
λήν καὶ ἰδοὺ αὐτὸς γενόμενος κύριος
τοῦ πεδίου ἀναπτύσσεται τὴν νόσον.

Ἀνεφέρομεν τὰ περιστατικά ταῦτα,
Κύριοι, διὰ τὸ καταδείξωμεν πρὸς ὑμᾶς
δι: ὅπως ἀντικαταστήσῃ εἰς τὰς διαφ-
ρούς ἀσθενείας, καὶ διαφροφίλασας
μετὰ ἐξ αὐτῶν ἀπαίτεται πρωτίστως
ὅπως διατηρῶμεν ἀκμαίως τὰς δυνά-
μεις ἡμῶν, ζῶντες κατὰ φύσιν ἀπο-
φεύγοντες πᾶν δ, τι δύναται νὰ κατα-
βάλλῃ τὰς ἡ εἰσέας δυνάμεις ἥτοι τὰς
καταχρήσεις, τὴν μέθην, τὰς ἀγρυ-
πνίας, τὴν ὕπνουσιν κτλ.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς μεταδό-
σεως τῶν ἀσθενειῶν θὰ ἀναφέρω με-
τωίτας κοινὰς πρὸς πρακτικὴν γινώ-
σιν καὶ χρησιμότητα. Τὰ μικρόβια
τῆς γρίπης, τῆς πνευμονίας, τῆς
φθίσεως μεταδίδονται κυρίως διὰ τῶν
πυλίων. Τὰ μικρόβια τοῦ τύφου τῆς
χολέρας τῆς δυσεντερίας μεταδίδονται
διὰ τῶν ἀποαίτημάτων καὶ τῶν οὐρῶν.
Ἔστω τοῦτο εἰς γνῶσιν ἐκείνων αἱ
τινὲς περιποιεῖται π.χ. τοὺς πάσχον-
τας ἐκ τυφοειδούς πυρετοῦ οἱ τοιοῦ-
τοι ἔχουσι στοιχειώδεις καθήκον νὰ
προφυλάττῃ καὶ ἐαυτοὺς καὶ τοὺς λοι-
ποὺς μέλη τῆς οἰκογενείας ἐνεργούντες
τὴν καταστρωπὴν τῶν μικροβίων διὰ
τῆς δόσεως αὐτῶν τοῦ φανικοῦ δέλε-
ος καὶ παντὸς ἄλλου ἀπολυμαντικοῦ μέ-
σου ὡς πρὸς ἡδὲ συστήσει ὁ ἰατρός σας.
Ἀν αἱ συνδόνες τοῦ ἀσθενοῦς ἡ τὰ
ἀσπρόχρονα αὐτοῦ ἐντεῖκα νὰ ρυμνιθῶ-
σιν ὑπὸ τῶν ἀποχωρημάτων αὐτοῦ ἡ
τῶν οὐρῶν πρέπει ἐν πρώτοις νὰ θερ-
μαίνηται αὐτὰ ἐντὸς ζέοντος ὕδατος
ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον ὥραν πρὶν, ἡ
πλύνηται αὐτὰ, διότι ἡ ὑγρὰ θερμότης
εἶναι ἀριστον μέσον πρὸς καταστρο-
φὴν τῶν μικροβίων. Περὶ τύφου προ-
κειμένου συνιστάται ὡς προφυλακτικὸν
μέσον νὰ βραβεύηται τὸ ὕδωρ σας
τὸ ὁποῖον πρὸς πλύνει καθὼς καὶ τὸ γά-
λα σας καὶ τὰ λαχανικά σας καὶ τοῦτο
ἔνεκα τοῦ ὕδατος τοῦ ἐμπεριεχομένου
ὡς συνήθως συμβαίνει ἐντὸς τοῦ γά-
λατος ἡ τοῦ διαβρέχοντος τὰ λαχα-
νικά. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ πρέπει ἐπίσης
νὰ ἐπιστὰ τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ

ὕδατος μὴ ἐπιτρέποντα νὰ εἰσπῶνται
ἀκαθαρσίαι ποτὰ τὰ φρεῖα τὰ ὁποῖα
δίδουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὰς ὑδραγωγείας τῆς
πόλεως. αἱ βροχαὶ παρασύρουν τὰς
τοιαύτας ἀκαθαρσίας μετὰ τῶν ἐν αὐ-
τοῖς μικροβίων ἐντὸς τῶν φρεῖων,
ἔξ ὧς ἡ μόλυνσις τοῦ ὕδατος τοῦ χρη-
σιμοποιουμένου ὑπὸ τῶν πολιτῶν.

Νοσήματα τινὰ ἐξανθηματικά ὡς ἡ
ἐδύογία μεταδίδουσι τὴν νόσον διὰ
τῶν ἀποπνεόμενων λεπτῶν ἐκ τοῦ δέρ-
ματος τῶν ἀσθενῶν ἡ τῶν ἐκκριμά-
των αὐτῶν. Ὡς πρὸς τὴν νόσημα τοῦ-
το ἔχομεν εὐτυχῶς ὅσον ἀριστον προφυ-
λακτικὸν μέσον τὸν ἐμβολιασμόν
ὅστις συνήθως μὲν πρέπει νὰ τελεῖται
ἀνὰ 7 ἔτη ὑπαρχούσης ὁμοῦς ἐπιδημίας
εἰς πρῶτον νὰ τελεῖται πάλιν ὑπὸ πάν-
των ἀνεξαιρέτως. Ἡ διφθερίτις μετα-
δίδεται διὰ τοῦ σιέλου, καὶ τῶν πτυέ-
λων, ἡ σύφιλις διὰ τοῦ ἐκκριμάτος
τῶν ἐλκῶν.

Πλὴν τῶν φαγοκυττάρων εἶναι ὡς
εἴπομεν εἶναι οἱ φυσικοὶ ὑπερσπι-
στοὶ τοῦ σώματος ἡμῶν κατὰ τῆς ἐπι-
δόσεως τῶν μικροβίων, ἡ φύσις ἀνέ-
δειξε καὶ ἄλλους ὑπερασπιστὰς ἡμῶν
καὶ τοιοῦτοι εἶναι ὁ ἥλιος, τὸ φῶς πα-
ράγοντες οἵτινες φέρουσι μεγίστην φθο-
ρὰν κατὰ τῶν μικροβίων. Πᾶς τις
δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὴν μεγίστην ὀγ-
εινὴν ὀφείλειαν ἣν παρέχουσι τὰ κωδὸς
ἀεριοζόμενα καὶ ἡλιαζόμενα δωμάτια
εἰς τοὺς ἐν αὐτοῖς κατοικοῦντες καὶ τὴν
ἀλήθειαν τοῦ λαϊκοῦ λόγου: «οἱ κί-
α ἐν τῇ ὁποίᾳ δὲν εἰσέρχεται ὁ ἥλιος
εἰσέρχεται ὁ ἰατρός».

Τὰ μικρόβια μεταφέρονται ἐκ τῆς
νοσηρᾶς αὐτῶν ἐστίας εἰς τὸν ἄνθρω-
πον διὰ διαφόρων μέσων, ἔξ ὧν κυρι-
ώτερα εἶναι τὰ ἑξῆς: Πρῶτον ὁ ἀτμο-
σφαιρικός ἀήρ. Ὑποθέστας ἄνθρω-
πον πάσχοντα ἐκ μεταδοτικῶν τινος
νοσήματος τῶν πνευμόνων ὁ ἄνθρω-
πος οὗτος βίβων καὶ ἀποχερματόμε-
νος ἐκπέμπει ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
τὰ παθόντα μικρόβια ὑπὸ μορφήν λε-
πτοτάτων σταγονιδίων εἰς ἐκτελεῖται
εἰς ἀπόστασιν συνήθως ἐνός μέ-
τρου. Ἐννοεῖτε τὸν κίνδυνον ὃν δια-
τρέχουσι οἱ περιπατοῦντες π.χ. φθι-
σικὸν τινὰ καὶ ἰσάμενοι ἀπέναντι αὐ-
τοῦ καθ' ἣν ὥραν οὗτος βίβει ἡ ἔχον-
τες προδιὰθεσιν τινὰ πρὸς τὸ νόσημα
τοῦτο δὲν λαμβάνουσι τὰς ἀναγκαίας
προφυλάξεις.

Τὰ οὕτω ἐκπεμπόμενα μικρόβια αἰ-
ωροῦνται ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐν τῇ ἀτμο-
σφαίρᾳ καὶ εἰς αἱ πλείους ἀναιμνυ-
σθεῖα δὲ μετὰ τῆς κόνεως τοῦ δωμα-
τίου ἐκείνου δύνανται νὰ εἰσπνευθῶ-
σιν ὑπὸ ὑγιᾶν ἀνθρώπων καὶ νὰ μο-
λύνουσιν αὐτούς. Ἡ μεταδόσις τῶν νο-
σημάτων γίνεται καὶ ὑπὸ τῶν πτυέλων
τῶν νοσητῶν ἀσθενῶν οἵτινες πτύου-
σιν ἀδιακρίτως χαμαί: τὰ πτύελα ταῦ-
τα ριπτόμενα ἐπὶ τοῦ ἐδίου ἀποξη-
ραίνονται μετ' ὀλίγον καὶ ἀναιμνυ-
σθεῖα μετὰ τῆς κόνεως εἰσπνεύονται ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων. Εὐτυχῶς πλείστα τῶν
μικροβίων εἶναι προκαλοῦσι τὰς δια-
φόρους νόσους ὀνθόκοι μετ' ὀλίγον
ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν μάλιστα τοῦ φωτός
καὶ τῆς ἡλίου, καὶ μόνον τὰ μικρόβια
τοῦ τύφου καὶ τῆς φθίσεως δεικνύουσιν
ἀντοχὴν με: αὐτεῖραν διαρκούσαν ἐπὶ
τινας μῆνας.

Πλὴν τοῦ ἀέρος τὰ μικρόβια μετα-
φέρονται καὶ μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον
διὰ τοῦ ὕδατος. Ὡμνήσαμεν ἄνωτέρω
τὰ δέοντα περὶ τούτου καὶ περὶ τῶν
νοσημάτων εἶναι μεταδίδονται δι:
αὐτοῦ ἥτοι ὁ τυφός, ἡ χολέρα, ἡ δυ-
σεντερία. Ἐπίσης μέση μόλυνσις εἶναι
καὶ κατωκία ἀσθενῶν παθόντων με-
ταδοτικὸν τι νόσημα, καὶ τὰ ἐντομα
ἔξ ὧν ἀναφέρομεν τᾶξιν τινὰ κωνόπων
μεταδίδουσιν τοὺς τόσφ μαστιζοντας
τὴν ἡμετέραν νῆσον ἐκώδεις πυρετοῦς.
Κατὰ τούτων τὸ ἀριστον προφυλα-
κτικὸν καὶ θεραπευτικὸν μέσον ἔχετε
φάρμακον λίαν γνωστὸν καὶ λίαν κοι-
νὸν τὴν κινίνην.

Ἐν βραχυτάτῃ περιλήψει ἐξεθέσαμεν
πρὸς ὑμᾶς, ἀξιότιμοι Κύριοι στοιχειώδη
τινα μέτρα πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ πολ-
λῶν συνήθων νοσημάτων. Ἡ προφύ-
λαξις αὕτη ἔγκειται, ὡς εἶδατε, ἐν πρώ-
τοις εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ὑγείας ἡ-
μῶν διὰ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ Χριστὸν
ἔξῃ εἰς ἀποφυγὴν δὲ παντὸς μέσου
ἐξανθλοῦντος: τὰς σωματικὰς καὶ ψυ-
χικὰς ἡμῶν δυνάμεις ἥτοι τῆς μέθης,
τῶν καταχρήσεων παντὸς εἶδους, τῆς
ἀγρυπνίας, τῆς ψύξεως κτλ. Ἐπὶ ἐν-
σκήψεως δὲ ἐπιδημικῆς τινος νόσου
καλὸν εἶναι νὰ ἐρωτᾷτε τὸν ἰατρὸν σας
περὶ τῶν δυνατῶν προφυλακτικῶν μέ-
σων. Οὕτω πράτοντες ἐστὲ βέβαιοι δι:
διατηρεῖτε τὸ πολυτιμώτατον τῶν ἐν
ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀγαθὸν, τὴν ὑ-
γείαν σας πρὸς χάριν τῆς οἰκογενείας
σας πρὸς εὐτυχίαν τῆς Πατρίδος σας.

Ἀδελφικός ἀσπασμός τῶν
δύο Κυπρίων ἱεραρχῶν.

Χθὲς Πέμπτικῃ 19/11 Φεβρου-
αρίου περὶ τὴν 10/11 π.μ. ἔλαβε
χώρην ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπικῇ Μεγά-
ρῃ ἡ διαλλακτικὴ συνέντευξις τῶν
ἡμετέρων ἱεραρχῶν, ἥτις ἀναμνη-
σθῆναι θὰ σημεῖωσιν τὴν φιλίαν πάν-
των τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων, ἐξ ἐπὶ
δακρύα δλγν ἐτῶν εἰς ἀντίπαλα ἐχώ-
ρις στρατόπεδα σφοδρότατῃ καὶ
πρωτοφανῇ κομματικῇ ἐχθρότητι
καὶ ἐμπάθει.

Ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ λαοῦ
εἰσῆλθον ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ὑπο-
δοχῶν ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος
Κυπριατικῆς κ. Ἐκκλησίας ἀναλλάξας
ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου πάσης Κύπρου κ.
Ἐκκλησίας καὶ ὁ Πανοσιολ. Ἡγού-
μενος Κύκκου κ. Γεράσιμος ἀσπα-
σθεῖς τὴν δεξιὰν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἡ σιγμὴ αὕτη ἀληθινότητος θὰ
παρμεῖν ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πα-
ρευρεθέντων ρεῖσμα συγκινήσεως ἀ-
κρατήτου μετ' ἡλεκτρικῆς ταχύτη-
τος συνεκλόνθησας τὰς καρδίας δλγν
ἀνεύχοντες τοὺς μετὰ δακρύων ἀ-
σπασμένους ἀλλήλους Κυπρίους ἱε-
ράρχας.

— Αἱ προσφωνήσεις αὐτῶν.

Εὐθὺς μετὰ τὸν ἀσπασμὸν ἡ Α.
Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶπε περὶ τοῦ
τὰ ἑξῆς:

Ἀγαπῆτοί ἐν Χριστῷ ἀ-
δελφοί,

Τέκνα ἀγαπῆτα,

Ἡ σιγμὴ αὕτη τυγχάνει ἀξία ἰδιαι-
τέρας δλγν: σημεῖωσιν καθόσον ὑπὸ πάν-
των πιστεύω κατανοεῖται ἡ ὑπερτάτη
σημασία τῶν γινωσκόμενων. Ἐπὶ δεκαε-
τίαν δλγν ἐποιοῖται ἡ φιλία Πατρίδος μετὰ
τῆς Ἐκκλησίας κυρίως ὑπὸ πάντων
περιττῶν δ' ἀποφάνει ὁμοίως ἐγὼ ταῦ-
τας ἀναπτύξω. Ἡ δὲ χάρις τοῦ Θεοῦ
ἡλθομεν εἰς εὐδοίαν μέν, εἰς τὸν λι-
μένα τῆς σωτηρίας καὶ τῆς εἰρήνης.
Ἡ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἔχω νὰ προσθέσω
εἰμὶ ἀπὸ μυχῶν καρδίας νὰ δεηθῶ
πρὸς τὸν Εὐφρανῆν Ὑψίστον ὅπως
συνχωρήσῃ πάντας δι' ὅσα κατὰ τὴν
ἐξισορρήντην δεκαετίαν ἐγένοντο.

Ὁ Θεὸς γένοιτο ὅπως δι' ἡμᾶς καὶ
ἐμῶν ἐν ταῖς καρδίαις ἀπάντων εἰ-
λικρινῆ αἰσθητὰ ἀγάπης, εἰρήνης,
διαλλαγῆς.

Μετὰ τοῦτο ἐγερθεῖς ὁ Μακαριώ-
τατος Πρόεδρος Κυπριατικῆς εἶπε τὰ
ἀκόλουθα ἐπὶ λέξει σημειωθέντα καθ'
ἣν σιγμῇν ὁμίλει:

Συμμερίζομαι πληρέστατα ὅσα εἶπεν
ὁ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ Μα-
καριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος πάσης Κύ-
πρου. Ἡ δεκαετία, ἥτις ἐχώρισεν ἡμᾶς
δοσὺν καὶ ἀν ὑπῆρξε μακρὰ δὲν ἦτο προ-
τὶν προσωπικῆς ἀντιθέσεως, δ, τι ἐγέ-
νετο χαρακτηριστικῆς εὐγενῆς ἀγῶνης.
Τοῦτοις πᾶσι ἀντιθέσεσι πρέπει νὰ λήθῃ
καὶ ἔλθῃν ἡ δὲ τῆς ἐπανόρου ἐπὶ
τοῦ στερεοῦ καὶ ἀσφαλτοῦς ἐδάφους τῆς
ἀγάπης. Ἦνυσεν ἡμᾶς ἡ φωνὴ τῆς
Ἐκκλησίας, ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος,
αἵτινες εἶναι αἱ πλεον σθεναροὶ εἰς πάν-
τα: ἐρῶσιν δ' αὐτὰ ἀκούονται ἐπὶ
τοσοῦτον καὶ προσηκούονται τὰ ἑθνη.
Σήμερον ἐνωτισόμενοι αὐτῶν ποιούμεν
ἀπαρχὰς προόδου. Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρ-
χιεπίσκοπος γνωρίζει ὑπὲρ πάντα ἄλλων
τὰς ἀνάγκας τῆς Κύπρου ἔχει δὲ καὶ
τὴν θέλησιν ἵνα πρὸς ταύτας ἀνταπο-
κριθῇ. Πρὸς ἐκλήρωσιν τούτων θὰ
συνεργασθῇ αὐτοῦ πάση δυνάμει.
Τὴν ἀσθένειαν τῶν ἡμῶν δυνάμε-
ων θέλει καλύψῃ ἡ ἐκκλησία καὶ προ-
θυμία ἐμοῦ. Οὕτω διὰ κοινῆς ἐργα-
σίας θὰ καλύψωμεν δεκαετὴ ἀγῶνα
περιόδου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁψιν
θὰ καταστήσωμεν φαινοτέραν.

Ὑπὸ τὸ σῶνθημα τῆς ἀδελφικῆς
συνεργασίας ἀναφανῶ:

Ζήτω ἡ Ἐκκλησία!

Ζήτω ἡ Πατρίς!

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

—Οί Προέδρους.

Τὴν ἐσπέρην τῆς προπαραλθούσης Δευτέρας ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ἐκ Παιτρικῶν πόλεως ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, ἐπιβάντων ἐκείνου ἐκ Πατρῶν ἀντιστοιχίζε. Καὶ ἐπὶ τῆς διασταύρωσιν τῶν σερμῶν ἐν Ἀκρότι συνητήθη μετὰ τοῦ πρίγκιπος Ἀνδρέου, ὅστις ἀπῆλθεν, ὡς λέγεται, εἰς Βρενδερνίον, ὅπου ἐστρατεύετο τὸν Διάδοχον τὸν ἐγγράφοντα ὁ βασιλεὺς, ἔνα γνωστὸν αὐτῷ τὴν κατὰστασιν καὶ παρρησίᾳ, ἵσως μετ' αὐτοῦ, μέχρις οὗ ἡ βουλή φησὶ τὴν σύγκλησιν αὐτῆς ἐνοσηλεύσεως.

—Οί πρόεδροι.

Ἐπογραφέντα τὰ Βασιλικά διατάγματα περὶ ἀπολύσεως τῶν πρέσβεων ἐστάλησαν πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ ἔθνον. Τυπογραφίᾳ. Δι' αὐτῶν ἀπολύονται πάντες οἱ πρέσβεις πλὴν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Ι. Γρυπάρη καὶ τοῦ ἐν Οὐασιγκτῶν κ. Κορμενλῆ. Ἐπεργομένης διὰ τῆς ἀπολύσεως ταύτης τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρέσβεων, βέβαιον θεωρεῖται, ὅτι ἐκ τῶν παλαιῶν πρέσβεων, ὁ κ. Ρωμάνος ἐξαιρετικῶς διακριθεὶς θὰ διορισθῇ πρεσβευτὴς ἐν Παρισίοις, ἐν Λονδίνῳ δὲ ὁ κ. Ι. Γεννάδιος, ἐν Βιέννῃ ὁ καθηγητὴς τοῦ διεθνούς δικαίου ἐν τῷ ἔθν. Πανεπιστημίῳ κ. Γ. Σπείτς, καὶ ἐν Βερολίῳ ὁ κ. Κορμενλῆ.

—Ἡ ἀνακοίνωσις τῆς πρὸς τὴν Κρήτην διακοινώσεως

Τὴν προπαραλθούσαν Πέμπτην, ἡμέραν παρουσιάσεως τῶν πρέσβεων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν, οἱ πρέσβεις τῶν τεσσάρων Προστατιδῶν Δυνάμεων ἀνέγνωσαν τῷ ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Καλλέργη τὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Κρήτης τελευταίαν αὐτῶν Διακοινώσιν περὶ μὴ ἀποστολῆς Κρητῶν βουλευτῶν εἰς Ἀθήνας χωρὶς νὰ ἀφῶσιν ἀντίγραφον αὐτῆς.

—Δί προστάτιδες καὶ οἱ ἑλ. ληνὲς ὑπάλληλοι ἐν Κρήτῃ.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ ὥραν 10 π. μ., καθ' ἣ γράφει ἡ ἐν Χανίοις κ. Ν. Ἐρευναὶς ὁ Γενικὸς Πρόεδρος τῆς Ρωσίας μεταβὰς παρὰ τῷ κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἐπιτροπῇ ἐξήτησε πληροφορίας περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ ὑπηρετούντων Ἐφετῶν ἐξ Ἑλλάδος δυνάμει τίνος νόμου ὑπηρετοῦσι καὶ πότε λήγει ἡ ἐποχὴ τῶν. Τὸ διαβόημα τοῦτο τοῦ κ. Προέδρου προκάλεσε συγκίνησιν εἰς τοὺς ἡμετέρους κύκλους, καὶ σχολιάζεται ἀνεύχως.

Τῶν νησιωτῶν ἡ ἐκ τοῦτου ἀνησυχία εἶναι εὐλογώτατη· τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὰς εὐμενεστάτας καὶ φιλοδικαίους Προστάτιδας νὰ ἀντιρροφῶσιν αὐτὸ τὸ καθεστὸς ἐν Κρήτῃ, ὅπως ῥητὶς ἀνεύχονται.

—Ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς.

Τὴν προπαραλθούσαν Πέμπτην ἡ βουλὴ συνελθούσα τὴν πρώτην ἀνέδειξε πρόεδρον αὐτῆς διὰ πανψηφίας σχεδὸν τὸν κ. Ν. Τσαμαδὸν λαβόντα ψήφους 109 ἐπὶ 142 ψηφισάντων.

—Οἱ δόσεις.

Τὴν πρώτην τοῦ προπαραλθόντος Σαββάτου ἐγένετο σεισμὸς ἀρκετῆς ἐντάσεως, ὁστις ὅσους μὲν πολλὰ τῆς νοτίου Ἑλλάδος ἰδίως μέρη, ἐγένετο δὲ αἰσθητότατος ἐν Κρήτῃ, ὅπου ἀνευ εὐτυχῶς ἀνθρωπίνων θυμάτων πολλὰ οἰκίαι διετράχυναν καὶ ὅπου κατετράμαζεν ὁ κόσμος.

ΓΑΛΛΙΚΟΙ ΜΕΤΑΞΕΣΠΟΡΟΙ

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ἰωάν. Βυθαγγελίδου ἐν Λευκωσίᾳ πωλονται γαλλ. μεταξόποροι μικροσκοπήμενοι τοῦ συστήματος «Pasteur» πρωτίστης ποιότητος τοῦ ἐργασταρίου M. Galfard and B. Parrier καὶ οἱ βουλομένοι ν' ἀγοράσωσιν ἀποταθῆναι πρὸς τὸν ἴδιον ἐγκαιρῶς.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ἢ «ΛΕΥΚΩΣΙΑ»

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1909

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Ταμείον	£ 1547. 7. 5	Μετοχαὶ Δεκαίλοι	£ 50600. 0. 0
Τρεχούμενοι τοκοφόροι λησμοὶ	> 43170. 18. 1	» Νέαι	> 12089. 1. 2
Γραμμίτια εισπρακτέα ἐγγυημένα	> 13530. 18. 3	Πιστώται	> 3095. 3. 1
» Κατοβολῶν	> 8967. 12. 5	Ἐπιταγαὶ εἰς Κυκλοφορίαν	> 893. 2. 6
» Προεξοφλημένα	> 1552. 10. 8	Μερίσματα Δεκαλ. μετοχῶν 1909	> 3795. 0. 0
Κυκλοφορία Σύντικῶν	> 1259. 19. 5		
Συναλλαγματικά	> 400. 0. 0		
Ἐπιπλά	> 33. 0. 0		
Σύνολον	£ 70472. 7. 0	Σύνολον	£ 70472. 7. 0

ΔΟΥΝΑΙ

Μισθοὶ προσωπικοῦ	£ 489. 11. 6
Ἐνοίκια	> 12. 0. 0
Ἐξόδα διάφορα	> 32. 12. 6
Ἐκπτώσεις ἐπιπλῶν	> 2. 16. 4
Μέρισμα ἐπὶ 5060 Δεκαλ. μετοχῶν πρὸς 15/—	> 3795. 0. 0
Ἐπὶ 4187 νέων μετοχῶν πρὸς 2/1	> 441. 19. 2

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΖΗΜΙΩΝ

Τόκοι	£ 4505. 4. 4
Προμήθειαι	> 222. 11. 5
Τοκομερίδια	> 5. 10. 1
Ἀπὸ ἀποσυνθ. μετόχους	> 40. 13. 8
Σύνολον	£ 4774. 0. 0

ΛΑΒΕΙΝ

Τόκοι	£ 4505. 4. 4
Προμήθειαι	> 222. 11. 5
Τοκομερίδια	> 5. 10. 1
Ἀπὸ ἀποσυνθ. μετόχους	> 40. 13. 8
Σύνολον	£ 4774. 0. 0

Διὰ τὸ Ταμειυτήριον «ἢ Λευκωσία»

Οὐ Διευθυντὴς Οὐ Ταμία
Ι. Οἰκονομίδης. Ε. Μιχαηλίδης.

Οἱ κάτωθι ἐπεφαινόμενοι διορισθέντες παρὰ τῶν μετόχων τοῦ Ταμειυτηρίου «ἢ Λευκωσία» ὅπως ἐξελέγησαν τοὺς λαμβανόντες τοὺς ἀξίοντες 1909 διηγεῖται ὅτι, ἐξελέγησαν αὐτοὺς, πύρην ὅτι ὁ ἀνωτέρω ἰσολογισμὸς εἶναι ἀληθὴς καὶ ἀκριβής, πᾶσι δὲ αἱ ἀπαιτήσεις ἡμῶν κατὰ τὴν ἐξέλεξιν ικανοποιήσαν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 31/12 Φεβρουαρίου 1910.

Οἱ ἐλεγκτοὶ

Χ. Τζιρκώτης
Ι. Χ. Νικολαΐδης
Ι. Νικολαΐδης.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΥΤΗΡΙΟΝ

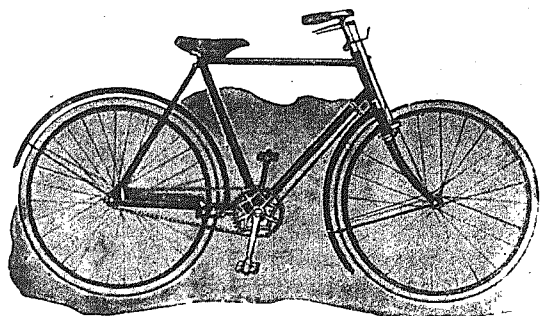
“Ἡ ΚΥΠΡΟΣ”

Ι. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ
ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ

Θαύματα προόδου ἐπετέλεσε τὸ Μηχανουργεῖον τοῦτο ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του μέχρι σήμερον κατορθώσαν νὰ παρασκευάζῃ πάντα τὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα καὶ οὐκ ἔλαττον τὰ χρησιμοποιούμενα εἰς τὰς παντοίας ἀνάγκας ἐν τῇ νήσῳ, καὶ τοῦτο μετὰ τεχνικῆς τελειότητος καὶ στερεότητος ἐφαρμιλλοῦ πρὸς τὴν τῶν ἀρίστων ἐργαστασίων τοῦ εἴδους του.

Ἐλασμοειδή, στεμφυλοειδή, μαγγανοπήγαντα, ἀντλῆαι, τροχοὶ, ἐμβόλο, παντοία μηχανῶν ἐξαρτήματα, κώδωνες ἑκκλυσίων καὶ κηροστάσια (μανάλια), ἐξώστα κομψότατα καὶ ἐρείσματα κλιμακίων, καὶ πᾶν ἄλλον χρῆσιμον μηχανήμα ἢ ἐργαλεῖον κατασκευάζεται ἐν τῷ ἐργαστασίῳ τοῦτο ικανοποιεὶν πλήρως τὴν τιμῶσαν αὐτὸν πελατεσίαν του. Κύριοι νέοι παρασκευάζονται ἐν αὐτῷ ἱκανῶς τατοὶ μηχανουργοὶ, ἐφαρμοσταὶ καὶ τεχνίται ὑπὸ τῶν ἐκ Πειραιῶς μετακληθέντων Ἑλλήνων τοιούτων ἐκ τῶν μεγάλων ἐκεῖ ἐργαστασίων.

Τὰ ἐκθέματα τοῦ Ἐργασταρίου τοῦτου εἴχον τοῦ πρώτου βραβεῖου ἐν τῇ βιομηχανικῇ ἐκθέσει Λάρνακος καὶ ἐπεσπᾶσαν τὸν δίκαιον θαυμασμὸν Ἀγγλῶν εἰδημόνων.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ

ΔΙΚΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Γνωστοποιῶ εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατεσίαν μου ὅτι τελευταίως μετεκόμισα ἐξ Ἀγγλίας ποδήλατα διαφόρων ποιότητων καὶ τὰ ὅποια πωλῶ εἰς τιμὰς πολὺ ἀνταγωνιστικάς.

Πληρωμαὶ εἰτε τοῖς μετρητοῖς εἰτε κατὰ δόσεις πρὸς 2 σελίνια τὴν ἑβδομάδα ἢ πρὸς 8 σελίνια τὸν μῆνα καὶ χωρὶς οὐδεμίαν προκαταβολήν.

Ἐχω μεγάλην ποικιλίαν ἐξαρτημάτων καὶ ἀναλαμβάνω πᾶσαν διόρθωσιν ποδηλάτων ἀντὶ πληρωμῶν.

Ποδήλατα ἔχω καὶ διὰ ἐνοικίας.

Ἐν τῷ Καταστήματι μου ὑπάρχει ἐπίσης μεγάλη παρακατοθήρη σιδηρῶν ΘΕΡΜΑΣΤΗΡΩΝ διὰ γραφεῖς, καταστήματα, αἰθούσας κλπ.

Τὸ κατάστημά μου εὐρίσκεται ἐν τῇ Κεντρικῇ οδῷ ἐναντὶ τοῦ γνωστοῦ καφενείου τοῦ κ. Θωμᾶ Γεωργιάδου.

ΕΚΓΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ πληροφωρήσωμεν ὑμᾶς διὰ τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Κ. ΙΩΑΚΕΙΜ & ΣΙΑ

ἐμπροκὶν κατάστημα διελύσασιν ἀπὸ σήμερον (16/29 Ἰανουαρίου 1910) καὶ τὰς ἐμπροκίνας τοῦτου δόσοληψίας ἀνέλαβεν ὁ ἱδρυτὴς κ. Θεόδωρος Κ. Ἰωακείμ δι' ἀτομικὸν του ἡσπὸν καὶ ἔστω ταῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν συναλλαττομένων μετὰ τοῦ ἀνω Καταστήματος.

Ἐν Λευκωσίᾳ

τῇ 16/29 Ἰανουαρίου 1910.

Διατελούμεν κλπ.

Ἀνδρέας Χ. Κραμβῆς
Θεόδωρος Κ. Ἰωακείμ.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Συμφώνως τῇ ἀνφ' Ἐγκυλίῳ δηλῶ ὅτι ἀνέλαβον ἀπὸ σήμερον δι' ἱδρὸν μου ἡσπὸν πᾶσας τὰς δόσοληψίας τοῦ ἀνω καταστήματος θέλω δὲ συνεχίσαι τὰς ἐμπροκίνας τοῦτου ἐργασίας διὰ τὴν κάτωθι ἀτομικὴν μου ἐπωνυμίαν καὶ οἱ συναλλαττομένοι τοῦ λοιποῦ μετ' αὐτοῦ δὲ νὰ πρὸς ἐμὲ ν' ἀπευθύνωνται.

Ἐν Λευκωσίᾳ

τῇ 16/29 Ἰανουαρίου 1910.

Διατελῶ κλπ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Κ. ΙΩΑΚΕΙΜ.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΟΥ

Χειρουργοῦ Γυναικολόγου

Εἰδικῶς ἀσκηθέντις ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Ἐπὶ τῆς Μεγάλῃς Ὀδοῦ).

Ἡ Κλινικὴ αὕτη ἰδρύθη ἐν τῇ ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ καινουργεῖ καὶ εὐρυχώρῳ πατρικῇ οἰκίᾳ τοῦ ἱατροῦ κ. Γεωργίου Θ. Σταυρινίδου καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ τοιούτων.

Ἐν αὐτῇ ἐκτελοῦνται πάσης φύσεως ἐγχειρήσεις, τρουμένων αὐστηρῶς πασῶν τῶν περὶ τὴν ἀσπῆραν καὶ ἀντισπῆραν νεωτάτων μεθόδων τῆς χειρουργικῆς, τῶν ἤδη ἐν Εὐρώπῃ ὑφ' ὅλων τῶν κορυφαίων ἱατρῶν ἐφαρμοζομένων.

Θεραπεύονται ἀσφαλῶς καὶ ριζικῶς πάντα τὰ γυναικολογικὰ νοσήματα, μητρητικὰ, δυσμηνορροια, στειρώσεις, ὄγκοι καρκινωματώδεις καὶ μὴ κλπ.

Θεραπεύονται μεθοδικῶς πάντα τὰ εἶδη τῆς κήλης (σαρκίματα).

Θεραπεύονται οἱ αἱ παθήσεις τῶν ὀστέων καὶ ἀγκυλῶν, φυματιώδεις ὄγκοι καὶ ἐξορθώσεις καὶ ἐν γὰρ εἰς πᾶσα παθὴς γὰρ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

Οἱ εἰς τὴν Κλινικὴν ταύτην προσερχόμενοι ἀσθενεῖς θὰ τυγχάνωσι πλὴν τῆς δεξιᾶς ἱατρικῆς περιθάλψεως καὶ νοσοκομικῆς τοιαύτης.

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

“Ο ΔΙΟΝΥΣΟΣ,”

Χ. ΚΕΦΥΤΟΥ Χ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ὑπὸ τὸν ἀνω τίτλον οἶνον πνευματωπώλειον ἐπρομηθεύθη τελευταίως ἀπαντα τὸ μεγάλης φήμης ἀπολαύοντα εἶδη Κοινὰ καὶ Οἶνον τῆς Οἶνον ποιητικῆς Ἐταιρείας Περαπεδίου Ἀλεμεινοῦ καὶ πωλεῖ ταῦτα εἰς τὰς ὥρισμένας τιμὰς τοῦ τιμολογίου τοῦ ἐργασταρίου. Ὡς αὐτῶς πωλοῦνται ἐν τῷ ἐπιτημένῳ Οἶνον πνευματωπώλειῳ τὰ περίφημα Κοινὰ καὶ Οἶνοι Ἀνωτέρου Ἐταιρείας Λεμεσοῦ, τῶν κ. κ. γ' Παύλου καὶ Υἱῶν, τοῦ κ. Δ. Διολεῖτου πάντα ἐκ εἰς τὰς ὥρισμένας τιμὰς τῶν ἐργαστασίων τῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σίτος τὸ κοιλόν	γρ. 48—50
Κριθὴ	17—18
Βρόμη	13—14
Ὀρόβος	48—50
Ἄνισον, ἡ ὀκτὰ	6 1/2
Λινόςπερος	2
Κουκκίαι ξηρᾶς	2
Σταφ. μύραι	4 1/2
» βρασταί	1 1/2
Γεώρηλα	πρ. 40—50
Χρόμματα	25—30
Ἑλαια ἐντόπια ἢ λίτρα γρ.	35
» ξένα	28
Βαμβάκι	30—32
Μαλλίαι	25
Οἶνοι τὸ γερμᾶ	60—106
Κουμπερίαι	220—250
Ρακή-σοῦμα 20 β. ὀκτὰ	70

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὀρούσι ὁ σάκκος	194
Σακχαρόν	365
Σάπων, ἐλλογιστικὸς ἡ ὀκτὰ	8 1/2

(Ὅλα μὲν ἴσως Ἀγγλίας γρ. 182).

Τύποις «Λευκωσίας».

Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 20ῇ Φεβρουαρίου 1910.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΓΡΑΜΜΑ

Διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου ε-
λήφθη ἐπίσημον γράμμα τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὸν Γυμνα-
σιάρχην τοῦ Π. Ρ. κ. ἈΘ. Φυλα-
κτὸν δι' οὗ ἀναγγέλλεται ἡ λήψις τοῦ
ἐσχάτως ἀποσταλέντος εἰς Ἀθήνας ὑπὲρ
τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου ποσοῦ.

Ἡ ἐπιστολὴ ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 13235

ΤΜΗΜΑ Λαχείου.

Ἐν Ἀθήναις,
τῇ 30 Ἰανουαρίου 1910.

Πρὸς τὸν Γυμνασιάρχην τοῦ
ἐν Λευκωσίᾳ Παγκυπρίου
Γυμνασίου κ. ἈΘ. Φυλα-
κτὸν.

Ἀπαντώντας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ.
3 ἐ. ἑ. ἔγγραφόν σας, ἀποσιέλλο-
μεν ὑμῖν συνημμένως τὸ ἐκδοθέν
ἀποδεικτικὸν εἰσπράτῳ διὰ τὴν
εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἔθνικοῦ Στόλου
εἰσπληρωτῶν τῶν ἀποσταλῆσιν λιγῶν
50¹/₂ δι' εἰσφορὰν τῶν μαθητῶν
τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου καὶ
τῶν μαθητῶν τοῦ Παρθενιαγω-
γείου τῆς Κοινοῦτητος.

Παρακαλοῦμεν δ' ὅπως συγχαρῇ-
τε ἐξ ὀνόματος ἡμῶν τὴν μαθητι-
κὴν νεότητα τὴν σχοῦσαν τὴν ἀν-
τίληψιν, ὅπως προσέλθῃ ἀρωγὸς
εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἔθνικοῦ Στόλου.

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως
Ο ΓΟΡΓΙΟΣ

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΑΜΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Τελουμένων αὖριον Κυριακὴν
καὶ ὥραν 2 1/2 μ. μ. τῶν γάμων
μας παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστοῦ-
μενοι τιμήσῃτε τοὺς διὰ τῆς
εὐγενοῦς παρουσίας ἡμῶν μετὰ τῆς
ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας.

Ἐν Κυρηνείᾳ
τῇ Φεβρουαρίου 1910.

Οἱ μελλόνυμφοι
Πολιξένη Κυριακοῦ
Ι. Ν. Κρανιδιώτης.

ΔΙΑ ΤΗΝ «ΣΑΛΠΙΓΓΑ»

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ βιαίου καὶ ἐλα-
φροῦ δημοσιεύματος τῆς «Σάλπιγγος»
περὶ τοῦ κ. Θ. Θεοδότου, οὗτινος αἱ
μεγάλαι ὑπηρεσίαι πρὸς τὸν τόπον εἶναι
ἀναμφισβήτητοι, δημοσιεύομεν τὸ κα-
τωθι ψήφισμα καὶ προκαλοῦμεν πάντα
νουνεχὴ ἄνθρωπον ν' ἀποφασθῇ ἂν τὸ
ἐν τῷ ψήφισματι σχέδιον πραγματοποιι-
ούμενον θὰ βλάψῃ τὰ συμφέροντα τῆς
«Κύπρου» καὶ τῆς Ἐπαρχίας «Λεμε-
σοῦ» ὡς γράφῃ μικροπονήρως ὁ συντά-
κτης νῆς «Σάλπιγγος».

Τὸ Ψήφισμα.

1) Συνιστᾶται ἐπαιγόντως ἡ ἐπέκτα-
σις τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Μόρφου
διὰ Λεύκας, Σολέας, Μαραθάσης εἰς
Λεμεσόν διὰ τῶν κρασοχωρίων, τονι-
ζομένου τοῦ διὲν δὲν πρέπει νὰ παρορα-
θῇ ἡ ποικίλη παραγωγὴ Λεύκας καὶ
Μαραθάσης, ἥτις δύναται ἐπαρκῶς νὰ
τροφοδοτήσῃ τὴν ἐπέκτασιν καταλλή-
λως γινομένην.

2) Συνιστᾶται ὅπως πάσῃ θυσίᾳ ἐ-
πιτευχθῇ ἡ κατάργησις τῆς ἐπαχθοῦς
καὶ ἀδίκου φορολογίας, τῆς ὑπὸ τὸ ὄ-
νομα «σχολικὰ τέλη», λαμβανομένου
ὑπ' ὅψιν διὲν ὁ πρὶν ὑπολογισμὸς τῆς νή-
σου δύναται καὶ πρέπει πρωτίστως νὰ
μεριμᾷ περὶ τῆς παιδείας.

Εἰς Μαραθεύτης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Ἀτμοπλοικὴ ἑταιρεία Λεμε-
σοῦ χάριν τῶν προσκυνητῶν θὰ σταί-
λῃ καὶ ἐφέτος τὸ ἀτμόπλοιον «ΣΑ-
ΛΑΜΙΣ» εἰς Γιάφα μετὰ τὰς ἀκο-
λούθους ἀναχωρήσεις :

Ἐκ Πάφου 15)28 Μαρτίου ἡμέ-
ρα Δευτέρα. Ἐκ Λεμεσοῦ 15)28
ἡμέρα Δευτέρα. Ἐκ Λάρνακος 16)
29 Μαρτίου ἡμέρα Τρίτη. Ἐξ Ἀμ-
μοχώστου 16)29 ἡμέρα Τρίτη.

Ἐξ Ἀμμοχώστου τὸ Ἀτμόπλοι-
ον «Σαλαμὶς» θὰ πλεύσῃ κατ'
εὐθείαν εἰς Γιάφα ἐπεὶ θὰ φθάσῃ
τὴν Τετάρτην 17)30 Μαρτίου 1910

Ἰδιαιτέρα εἰδοποιήσεις ἀναφέρουσα
πάσας τὰς λεπτομερεῖας τοῦ ἀνω τα-
ξειδίου θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν προσε-
χῇ ἐβδομάδα.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΔΥΡΙΟΝ Κυριακὴν 21ην Φεβρουαρίου
θέλει τελεσθῇ μεγαλοπρεπεστάτη λειτουρ-
γία συλλειτουργούντων τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρ-
χιεπισκόπου μετὰ τοῦ Μητροπολίτου
Κυρηνείας καὶ τῶν Π.ν. Μητροπολι-
τῶν Τριπόλεως καὶ Λεοντοπόλεως. Κατ'
αὐτὴν θέλει δμιλήσῃ ἡ Α. Παν. ὁ Ἅγιος
Λεοντοπόλεως κ. Σωφρόνιος. Διὰ τῆς
κοινῆς ταύτης λειτουργίας θέλει ἐπισφρα-
γισθῇ ἡ ἐπελθούσα διαλλαγὴ καὶ ἐπιση-
μοποιηθῇ τρόπον τινὰ τὸ ἔργον τῆς σω-
τηρίου εὐαγγελιστικῆς.

ΤΗ Π. ΚΥΡΙΑΚΗ ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιε-
πίσκοπος ἐν τῷ μέσῳ πυκνοτάτου ἐκκλη-
σιασματοῦ ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Καθεδρι-
κῷ Ναῷ.

ΕΝΕΚΑ τῶν ἐκλογῶν Μητροπολιτῶν
Πάφου καὶ Κιτίου ἀφίκοντο εἰς Λευκω-
σίαν πλείστοι ἡμέτεροι φίλοι ἐκ Πάφου,
Λεμεσοῦ καὶ Λάρνακος οὓς μετ' εὐχαρι-
στήσεως εἶδεν ὁ «Κυρ. Φύλαξ».

ΣΗΜΕΡΟΝ καταρτίζεται ἐν τῇ Ἀρχιε-
πισκοπῇ ἐκλογικὴ συνέλευσις ἐκ τῆς Ἱ.
Συνόδου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐ-
παρχίας ἡ ἐκλογὴ Μητροπολίτου Κιτίου.
Ὑποψήφιος εἶνε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμαν-
δρίτης κ. Μ. ταξάκης, κληρικὸς ὑπέρτοχος
γνωστὸς παρὰ τῷ Παγκυπρίῳ ἀφ' οὗ
κατήλθεν εἰς Κύπρον ὡς Ἐξάρχος τοῦ
Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

ΕΜΙ ΤΩ ΕΥΦΡΟΣΥΝΩι γεγονότι τῆς
συμφιλίωσης τὰ Δικαστήρια διέκοψαν τὰς
ἐργασίας αὐτῶν. Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐπαρχι-
ακοῦ δικονόμου τὴν συνιδρυεῖαν εἶπεν ὅτι
χαίρει πολὺ διὰ τὴν διαλλαγὴν τοσούτω
μᾶλλον καθόσον καὶ προσωπικῶς συντετέ-
λεσεν ὅλγον πρὸς τοῦτο.
Ἐπίσης διέκοψαν τὰ μαθήματα τὰ
παρ' ἡμῖν Ἐκπαιδευτήρια.

ΔΥΡΙΟΝ. Κυριακὴν 21 Φεβρ. τελοῦνται
ἐκ Κ. Ἰ. μακρίῳ οἱ γάμοι τοῦ παρ' ἡμῖν
φαρμακοποιοῦ Κυριακοῦ Δημητρίου μετὰ
τῆς ἀρίστης Δίδος Εὐανθίας Κ. Κουλουμ-
πρίδου.

Ἐπίσης οἱ γάμοι τοῦ κ. Θεοχάρους χ'
Κωνσταντίνου μετὰ τῆς καλλίστης Δίδος
Μαρίτσας Κωνσταντίνου.

Εἰς τοὺς μελλονύμφους πάντας εὐχό-
μεθα αἰσίον καὶ εὐτυχὴ τὸν ὕμνασιον.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστὸν καθιστῶ τῷ Σεβαστῷ
Κοινῷ καὶ τῇ ἀξιότιμῃ πελατείᾳ
μου, ὅτι μετέφερον τὰ καταστήματά
μου πλησίον τῆς Ἀγίας Σοφίας παρὰ
τὴν ὁδὸν Χανίου Φεροῦ.

Ἀριστ. Χ. Ἱερωνιμίδης
ἐπιλοποιοὺς καὶ ἀμαξοποιοὺς.